

(Kort bemærkning).

Ulla Tørnæs (V):

Jeg vil blot lige for en ordens skyld understrege over for hr. Ebbe Kalnæs, at Venstre bestemt tillægger rigsfællesskabet stor betydning. Jeg brugte faktisk stort set hele første runde til netop at beskrive den betydning, som Venstre tillægger rigsfællesskabet.

Men jeg synes så, at jeg er nødt til at nævne, at lige præcis regeringens tackling af Færøbanksagen er en væsentlig årsag til, at vi har den her diskussion i dag med udgangspunkt i det forslag, som Dansk Folkeparti har stillet, nemlig debatten på Færøerne, som jeg er hundrede procent sikker på er forårsaget af den behandling, som den danske regering har givet Færøerne.

Det var den kobling, jeg forsøgte at gøre, men hr. Ebbe Kalnæs må endelig ikke være i tvivl om, at Venstre ønsker at værne om rigsfællesskabet, og jeg er meget ked af, hvis det ikke kom tydeligt til udtryk i den første runde i den første del af min ordførertale.

(Kort bemærkning).

Ebbe Kalnæs (CD):

Jeg vil gerne straks sige, at jeg ikke har nogen fornemmelse af, at Venstre ikke værner om rigsfællesskabet, men jeg vil også gerne sige, at man kan godt værne om rigsfællesskabet, men alligevel benytte enhver lejlighed til at drive indenrigspolitik på en sag, som er uheldig.

Jeg var beskæmmet – ikke politisk eller noget andet – da jeg oplevede Venstres tidligere leder, hr. Uffe Ellemann-Jensen, starte en debat om en rigsretssag på det grundlag, som han gjorde. Jeg var beskæmmet.

(Kort bemærkning).

Ellen Kristensen (V):

Først vil jeg sige til hr. Hans-Pavia Rosing, at jeg er glad for, at det kom frem, at det var på hans initiativ, for jeg har faktisk aldrig rigtig fået afklaret, hvis initiativ det egentlig var: om det var landsstyrets, om det var finansministerens, om det var hr. Hans-Pavia Rosings, eller om det var en andens. Det er jeg meget glad for at høre.

Så en bemærkning til hr. Jan Petersens bemærkning til fru Ulla Tørnæs. Jeg mener ikke, at der er noget snavset ved denne debat. Socialdemokratiet kan heller ikke blive ved med at skjule dets beskidte hænder bag hvide handsker. Gør sandheden virkelig så ondt, at hr. Jan

Petersen absolut skal prøve på at give alle mundkurv på, som ikke er af samme mening, som han er?

Jeg håber så sandelig heller ikke, at der kommer til at gå 15 år, før vi opnår det renoveringsstilsbud til Grønland, som Hans-Pavia har arbejdet for, eller som Siunut i samarbejde med Socialdemokratiet har arbejdet for i 15 år.

(Kort bemærkning).

Jóannes Eidesgaard (FÆR):

Angående hvidbogen vil jeg sige, at den på nuværende tidspunkt skal indeholde konsekvenserne af alle sandsynlige ændringer, som det færøske folk og det færøske Lagting måtte ønske. Derfor er det fornuftigt og vigtigt at vente, indtil vi ved, hvad det færøske folk ønsker.

Det er rigtigt, som det bliver fremført af fru Ulla Tørnæs, at banksagen bl.a. har givet selvstændighedskravene vind i sejlene. Men jeg skal gøre opmærksom på, at det er hele det økonomiske forløb, der har givet dette her ønske vind i sejlene, herunder altså også den politik, der blev ført over for Færøerne af VK-regeringen i efteråret 1992.

(Kort bemærkning).

Jan Petersen (S):

Fru Ellen Kristensen synes ikke, at jeg udtalte mig pænt om Venstre. Når jeg blev lidt voldsom, skyldes det, at jeg generelt lider af irritation over repræsentanter for Venstre, som bruger hovedparten af den profil, de lægger, til at pudse bakspejlet, og at man kun husker at pudse det bakspejl, der får øje på de sidste 5 år, og fuldstændig fravælger at kigge i det andet bakspejl, der går flere år tilbage.

Det bakspejl bruger man ikke i partiet Venstre, og derfor kan man ikke se og vil ikke se, hvilket medansvar man har – som det bl.a. lige er blevet nævnt – for, hvad der er sket på Færøerne, og også et medansvar for den konstruktion, der blev lavet allerede før 1993 for, hvordan man skulle håndtere de her sager.

Se, det er jo emner, som fandt deres drøftelse i Folketinget under en forespørgselsdebat tidligere på året, som endte i en vedtagelse – det er muligt, man var uenig – som nu er endt i en aftale, hvor vedtagelsen er opfyldt, og så ender vi så her i dag med en forespørgsel om rigsfællesskabets fremtid. Alligevel kan man ikke lade være med at være det eneste parti, der lægger vægt på, at der skal snavs i, at der skal være personangreb som ledsager for at give den et